

νήν φυλάκισιν. Διὰ τοῦτο φροντίσατε νὰ μὴ διασφαρῆ ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐξερχόμενος διαδώσῃ τὸ μίasma τοῦ ἐγκλήματος εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν. Οἰκοδομήσατε λοιπὸν πρὸ πάντων **φυλακὰς διὰ τοὺς ὑποδίκους** καὶ τοὺς ἐλαφροποινήτας, καὶ παύσατε πᾶσαν μελέτην καὶ πᾶσαν ἀνωφελῆ δαπάνην πρὸς ἀνέγερσιν σωφρονιστηρίων τῆς Φιλαδελφείας. Φείσθητε τῶν ἰδρώτων τοῦ ἀτυχοῦς αὐτοῦ λαοῦ. Μὴ σπαταλάτε τὰς μικρὰς οἰκονομίας τοῦ βιομηχάνου, καὶ μὴ καταναλίσκετε τον ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, τὸν ὅποιον ἀφαιρεῖτε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ γεωργοῦ, εἰς ἐπιχειρήσεις ἀπερὶσκέπτους καὶ ἀγόνους, χάριν προσποιητῆς καὶ κακῶς ἐνοουμένης φιλανθρωπίας. Ναι, φιλανθρωπία ἔλεος. Πρῶτον διὰ τὸν χρηστοῦν καὶ ἰσως ἀθῶον ὑπόδικον. Ἐπειτα διὰ τὸν ἀπατεῶνα καὶ ληστήν. Πρὸ πάντων, διὰ τὸν φορολογούμενον ἐργάτην». (Εὐγε καὶ χειροκροτήματα).

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Δημόδεις χοροὶ

Καὶ ἐν τοῖς χοροῖς τούτοις πληθὺς μετρημισμένων.—Ὁ σύζυγος δίδει τὴν χεῖρα εἰς τὴν σύζυγόν του, ἢ νομίζει κοιμωμένην ἡσύχως ἐν τοῖς δώμασί της, ἀδελφὸς πολλάκις ἐρᾶται διὰ τοῦ κτηνώδους πρὸς στιγμὴν ἔρωτος τὴν ἀδελφὴν του, ἥτις ὑπὸ τὴν προσωπίδα τῆς εἶνε ἀγνωστος, πᾶν ὅ,τι τέλος ἄσμενον καὶ ἀνόητον ὑπάρχει λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα μικρᾶς προσωπίδος τὰς ἐσπέρας ταύτας. Οἱ μεταμφισμοὶ δὲν διαπρέπουσιν οὔτε ἐπὶ κωμικότητι οὔτε ἐπὶ πολυτελείᾳ. Ἀπλῆ ἐπίοτε ἐπὶ τὸ κωμικώτερον μεταβολὴ τῆς ἐνδυμασίας ἀποτελεῖ ἀκόκληρον μετεμφίσειν. Ἀπασαὶ αἱ ἡλιαῖαι ἀντιπροσωπεύονται ἐν τοῖς κέντροις τούτοις τῶν ὀργίων. Ἀπὸ μερικῶν Ἰβητῶν μέχρι γερόντων ἐπὶ τῆς βακτηρίας στηριζομένων. Δὲν πλῆττει τὰ ὄψα σου ἢ ἀνθρᾶ, ἢ ἐκλελεγμένη γλῶσσα τῶν ἀριστοκρατικῶν αἰθουσῶν. Φράσεις, λέξεις, εἰς οὐδὲν λεξικὸν ἀπαντῶσαι, ἀνταλλάσσονται ὑπὸ βραγχῶδων φωνῶν, καὶ πρὸς στιγμὴν ἀμφιβάλλει ἐὰν εὐρίσκειαι ἐν Παρισίοις. Μόνον κάλαμος εἰς Καμβρόνειον μελάνην βεβαμμένος δύναται νὰ δώσῃ ἰδέαν τινα αὐτῶν.

Οἱ κόσμοι τῶν ἐκεῖ συρρευσασῶν γυναικῶν σὲ ἀφαρπάζουσι ἐκ πρώτης ὄψεως. Ὑπερμεγεθεῖς καὶ ὀγκωδέστατοι ἀδάμαντες, στίλβοντες ὑπὸ τὸ φῶς ἀπείρων λυχνιῶν, χρυσᾶ ψέλλια καὶ περιδέραια, μαργαρίται μεγέθους ὑπερβολικοῦ ἐκθαμβοῦσι τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ πιστεύεις πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ κόσμοι οὗτοι ἀντιπροσωπεύουσι ἑκατομμύρια. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀκριβεστέρα παρατήρησις σὲ ἐξάγει τῆς ἀπάτης σου καὶ πείθεισαι, ὅτι ὅλα ταῦτα τὰ κοσμήματα, ἀπομίμῃσις ἐντέχνως τῆς τέχνης, δὲν ἰσοζυγίζουσι τὴν ἀξίαν μικροῦ καὶ ἀφανοῦς ἀδαμαντίνου ἐνωτίου, κοσμοῦντος τὸ ῥοδόχροον πτερύγωμα τοῦ ὠτός χαριέσσης ὑποκομήσσης. Ὁ ἱματισμὸς τῶν γυναικῶν τούτων εἶνε λίαν ἀνειμένος καὶ προκλητικὸς, κατὰλληλος διὰ τὸ κακᾶν, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν προσφιλεστέρην ἀπόλαυσιν ἐν τοῖς χοροῖς τούτοις.

Ἡ ὀρχήστρα δίδει τὸ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως τοῦ χοροῦ. Ὡς μαινόμενα τὰ ζεύγη ταῦτα ῥίπτονται εἰς τὰς ἀγκάλας τούτου καὶ χιλιάδες φωνῶν ὡς ἐπῶδὸς συνοδεύουσι τὴν ὀρχήστραν ῥίπτουσαν εἰς τὸν ἀέρα τοὺς διαβολικοὺς φθόγγους τῆς τόσοσιν προσφιλοῦς τοῖς Παρισίοις πόλκας τοῦ Farbach :

J' aime le petit verre de Bordeau

oh oh oh oh oh oh

etc

Δὲν εἶνε χορὸς, εἶνε ἀληθὴς ὀρχησὶς Σατύρων μετὰ Βακχίδων, ὅστις θὰ ἔκαμνε καὶ τὸν Ὀρφέα νὰ χάσῃ καὶ εἰς δευτέρου τὴν Εὐρυδικὴν του.

Ὁ χορὸς διακόπτεται πρὸς στιγμὴν, καὶ ἅπαν τὸ ἀπειρον τοῦτο πληθὸς διασπείρεται εἰς τὰ διάφορα κυκλωθῶς ἐστῆμένα πνευματοπωλεῖα, ὅπως ὑγράνου τὸν λάρυγγά του δι' ἐνὸς ἀμερικανικοῦ γκροῦ ἢ ἀψινθίου. Ἐτετραχλισημένη εἰκοαετὶς Βακχὶς σὲ πλησιάζει, σοῦ λαμβάνει τὸν βραχίονα καὶ σοὶ ὑποψιθυρίζει εἰς τὸ οὖς τὰς κολακευτικωτέρας περὶ τῆς μορφῆς σου καὶ τῶν τρόπων σου ἐκφράσεις. Σοὶ προσθέτει, ὅτι εἶνε νέα οἰκογενεῖας, ὅτι λόγος αἰσθηματικοὶ τὴν ἀπεμάχουσαν τῆς πατρικῆς ἐστίας, ὅτι εἶνε δυστυχῆς, καὶ σοὶ ἀφίνει νὰ διδῆς ὅτι εἰς σὲ διαβλέπει τὸν σωτήρᾶ της καὶ προστάτην της διὰ τὸ μέλλον. Ἡ φιλαυτία σου καὶ ἡ καρδία σου, ἐὰν μάλιστα ἔχῃς τὸν χαρακτῆρα τῶν ἡρώων τοῦ Λεσάζ, κατασιγάζουσι τὴν φωνὴν τῆς κρίσεως, καὶ διὰ νὰ φανῆς ἀξίος τῶν περὶ σοῦ εὐνοικῶν κρίσεων τῆς νέας Φαντίνης, τῇ προσφέρεις εἰς ὅ,τι δῆσαι ἔχει ἀνάγκην. Ἐχει ἀνάγκην μιᾶς μικρᾶς ἀνοδοδότης διὰ νὰ κοσμήσῃ τὸ στήθος της· σὲ ὀδηγεῖ εἰς πλησίον ἰσταμένη ἀνθοπώλιδα, μεθ' ἧς ἀνταλλάσσει μυστηριώδες σημεῖον καὶ λαμβάνει ἐν ῥόδον ἢ μίαν καμελίαν. Ἐρωτᾶς τὴν τιμῆ των καὶ ἡ ἀνθώπιλις μετὰ Μεφιστοφελείου μειδιάματος σὲ ἀπαντᾷ: Ὁ φράγκα, κύριε. Σοὶ ἔρχεται πρὸς στιγμὴν ἢ πιθυρία νὰ τῇ ρίψῃ κατὰ πρόσωπον τὸ ἐκπεφυλισμένον φρόν της. Ἀλλὰ δύνασαι νὰ τὸ ἀποσπᾷς ἐκ τῶν φρισσῶν τῶν κόλπων τῆς συντροφου σου, οὐς κοσμεῖ ἤδη; Τὸ βελάντιόν σου ἐκβάλλει στεναγμὸν καὶ ἐν πεντοφραγῶν σιδραπετεύει οὕτω. Διὰ νὰ σὲ ἀποζημιώσῃ σοὶ σφίγγει τὸν φρεῶς τὸν βραχίονα καὶ ἀφίνει τὴν κεφαλὴν της νὰ πέσῃ χωρὶς ἐπὶ τοῦ ὤμου σου, ὀδηγοῦσά σε ταυτοχρόνως εἰς πλησίον εὐρισκόμενον μπουφφέ. Σοὶ παραπονεῖται ὅτι δὲν καὶ ὅτι ἡ θερμότης ἀρχίζει νὰ τῇ προξενῇ κεφαλαλγίαν. Τῇ προσφέρεις ἐν ποτήριον ζύθου, ἀλλ' αὐτὴ σοὶ ἐκβαλεῖ τὰς δροιστικὰς καὶ πραῦντικὰς ἀρετὰς τοῦ Καμπανίτου αὐφίλην διατάσσει τὴν διευθύντριαν τοῦ μπουφφέ νὰ ἐπιπωματίσῃ. Ἐπειδὴ ὁ καμπανίτης εἶνε πολὺ δυνατόν πιπῆ καὶ ἡ φιάλη περιέχει ἀρετὸν, σὲ παρακαλεῖ διὰ χαρῆς στάτου μειδιάματος νὰ τῇ ἐπιτρέψῃς νὰ προσφέρῃ ἐν ποτήριον τούτου εἰς διερχομένην φίλην της, ἧς τὸ ἐρωτικὸν καὶ οἰκογενειακὸν μαρτυρολόγιον ἄρχεται νὰ σοὶ ἀναπτύσσῃ.

Καὶ ἐνῶ αὐταὶ πίνουσιν εἰς ὑγείαν σου τὸ ἄφρον ποτὴν ἢ θελκτικὴν καὶ ἐπαγωγὸς μορφήν τοῦ Λουδοβίκου ἢ τοῦ Νικολέοντος Γ' σοὶ ἀποτελεῖ ὑστάτον πικρὸν ἀποχαριστικὸν προσδεχομένη πλέον τὰς θωπεῖας τῆς πωλητῆρας τοῦ Καμπανίτου. . . . Μετ' ὀλίγας στιγμὰς καὶ ἡ βαυκαλλίζουσα ἐλπίς τῆς ἀμοιβῆς τῶν θυσιῶν σου διασκηδάννυται ἐνώπιον χαριστάτης ὑποκλίσεως τῆς πονηρᾶς Παρισινῆς, ἥτις ἀποτελεῖ ἐν *Merho!* καὶ καταλείπουσά σε ἐννεὸν καὶ ἐλαφρότερον κατὰ τριακοντάδα φράγκων, προσκολλᾶται εἰς τὸν βραχίονα πλησίον της παρερχομένου *Alphonso*, εἰς τὸν ἐπιδεικνύει διὰ τοῦ δακτύλου. . . . Τοιαῦτα ἐπεισοδία πᾶσι τοῖς ἐπιθετικῶν τοῦ χοροῦ, καθ' ἃ φωναὶ ἀγριόταται χειρονομίαι ἀναιδέσταται, παραστάσεις ἀκολαστάταται πισύρουσιν ἐκάστην στιγμὴν τοὺς γέλωτας καὶ τὰς ἐπενομιᾶς.—Λογοπαίγνια, ἅτινα σὲ ἀναγκάζουσι νὰ βυσσοδικῶς ὠτὰ σου καὶ αἰκισμοὶ αἰσχροτάτοι σοὶ ἐκτοξεύονται κατὰ πρόσωπον καὶ θωπεῖαι Μανδάλαιοι ὑπὸ λεπτοφυῶν χει-

προσφερόμενοι συμπλήρῳσι ταῦτα, ἐὰν ὁ πρὸς ἂν ἀπευθύνον-
ται ἐκφράσῃ τὴν ἀπαρέσκειάν του. — Ἐπαναλαμβάνω, τὰ
ὅσα εἶνε ἐπιτετραμμένα ἐν τοῖς βασιλείοις τούτοις τῆς
ἡμετέρας, ἀρκεῖ νὰ συνεισφέρωσι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὀργῶν
ἅτινα καλοῦνται Ἀπόκρευοι.

Ἡ ὀρχήστρα καλεῖ ὅλον τὸ ἐκθεσβακχευμένον τούτο πλη-
ρῶς τὸν τετράχορον. Τὸ κοινὸν ἔρχεται—ὡς κύματα τρι-
κλιμῶδη φρενητιωδῶς ὀρχοῦνται τὰ διάφορα ζεύγη.— Αἱ γυ-
ναῖκες ὑπερφυσικὴν ἐλαστικότητα δίδουσαι εἰς τὰς κινήσεις
αὐτῶν ἀμιλλῶνται τίς πρώτη νὰ ἐπιδείξῃ πανδηρότερον τὰς
ἀπευθυόμενας τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καλλονάς τῆς. Αἱ χεῖρες
ἀπειροῦσι τὰς ἐσθῆτας κυματίζουσας ἄνωθεν τῶν κεφα-
λῶν λευκοπολιῶν γερόντων, τραπεζιτῶν ἢ συμβολαιογράφων
ἢ τῶν τοῦ Zola ἢ τοῦ Sue, οἵτινες βλέπουσι τὸς ὑψηλοῦς
πλοῦς τῶν κυλιόμενους καὶ καταπατουμένους ὑπὸ τοὺς πό-
δας τῶν χορευτῶν, ἔνεκεν θωπείας τοῦ ποδὸς γεγηρακυίας
τοῦ κανιῶν ὀρχηστρίδος· γυμναὶ κνήμαι φέρονται πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν καὶ τῶν χειλέων ἐξηκονταετῶν ἀκολάστων, οἵτι-
νες διὰ τῶν ὀδόντων ἐν τῇ στροβίλῳ τοῦ χοροῦ προσπαθοῦ-
σι νὰ καταγράψωσι ταύτας, ἐν μέσῳ τῶν ἐκθεσβακχευμένων
γελῶτων τῶν ἐντροφῶντων θεατῶν. Ἐνταῦθα βλέπετε ἐτέ-
ρα Νέσους φέροντας τὰς Διῆανείρας τῶν ἐπὶ τῶν ὄμων
τῶν καὶ δισκοκλιζόντας τὴν αἴθρυσαν τοῦ χοροῦ ἐν τῷ μέσῳ
ἰσχυρῶν καὶ ποδοκροτημάτων. Παρεκτὶ τρία ἢ τέσσαρα ζεύγη
ἐξηλωμένα κατὰ δαπέδου καὶ πλήττοντα τὸν ἀέρα διὰ
τῶν ρυθμικῶν κινήσεων τῶν ποδῶν καὶ βραχιόνων τῶν.
Παντοῦ ἀκόλαστα συμπλέγματα ὧν εἰκόνα ἀπέχω νὰ σὰς
ἴδω. Καὶ εἶνε τὸ *caricatur* τοῦτο ὁ προσφιλέτης χορὸς τῆς
νεολογίας τοῦ Φαλήρου ἐνῶ σὺν τοῖς πλείοσι κλπ. μιάσμασι
ἀγωνίζονται νὰ μετεμφοτεύσωσι καὶ τὴν φυλλοξήραν ταύ-
την παντὸς ἱεροῦ καὶ ἀγνοῦ αἰσθήματος, ἣν καλοῦσι πολι-
τιστῶν Παρισίων δηλ. πολιτισμὸν τοῦ Bullier καὶ τοῦ
Tivoli!!

Τὰ ὄργα ἐν τοῖς χοροῖς ταῦτοις παρατείνονται μέχρι
τῆς 4 ὥρας τῆς πρωΐας ἢ καὶ μέχρι τῆς 5 καὶ μόνη ἢ κό-
παισι τῶν μουσικῶν θέτει τέρμα τοῦ σταδίου μεταφερομέ-
νου πλέον ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν τοῖς καφενείοις, ζυθοπωλείοις
καὶ τοιοῦτοις καταστήμασιν. Αἱ ὁδοὶ ὑπὸ τὸ λυκόφω-
ς τῆς διανυκτερεύουσας ἡμέρας εἰσι πλήρεις τῶν μαινομένων τούτων
ὀργαστῶν, οἵτινες μὲ ὄψεις ὠχράς, παλιδιὰς ἐκ τῆς μέθης
καὶ τῆς κοπώσεως, φέρουσι τὰ κλονούμενα βήματά των πρὸς
τὴν ἀνάπαυσιν, ἐὰν δύναται νὰ ὀνομοσθῇ τοιαύτη ἢ ἐπίστε-
ται τῶν ὀργῶν, ἐν ἣ γίνεται ἡ παράδοξος συναλλαγὴ γραμ-
ματικῶν τῶν τραπεζῶν τῆς Credit Lyonnais καὶ τοῦ Com-
ptoir d'Escompt μετὰ γραμματικῶν ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τοῦ
Comptoir d'Escompt καὶ Furnier, καὶ ἐν ἣ ὁ ἐλαφρὸς χρυσὸς ἀνταλλάσ-
σεται μετὰ τοῦ βαρέος ὑδραργύρου.— Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ
ἀνεπιτηδῆν ἐξακολουθοῦσι νὰ παρατείνωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς
τῆς ἀπόκρεω χλευάζοντες τὰ φάσματα τῶν ἀπειλῶν τῆς
ἐπιδημίας δι' ἧν πειρῶνται νὰ τοὺς προσελκύσωσιν ἐν ταῖς
ἀποκρυφιαῖς τῶν οἰκῶν τοῦ Ἱγνατίου Λογιόλα. Καὶ μό-
νοντες πλέον πρὸς τὸν ἡμινηνεωγμένον τάφον τῶν γου-
ναίων ἐν ταῖς ναοῖς τῆς Notre Dame ἢ τοῦ Saint Germain
ἢ τῆς Poes, προσδέγονται ἐπὶ τῶν κειυφῶν κεφαλῶν των
ἀποθῶν, δι' ἧς προγῆστον Καπουκίνοσ με τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς βαβαρυσμένους ἐκ τῶν νυκτερινῶν ὀργῶν τὴν ἐπιούσαν
ἐπιδημίαν ἐπιστῶν τὸ «Γῆ εἰ καὶ εἰς Γῆν ἀπελεύσει»
αὐτῶν.

Ἡ Τετάρτη κλείει ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὰς Ἀπόκρεω ταύτας
ἀς διαδέχονται ἐν τῇ κανονικῇ των λειτουργίᾳ αἱ συνήθεις
καὶ ἀτελεύτητοι Ἀπόκρεω τοῦ Παρισίου λαοῦ, ὅστις προα-
λείφεται διὰ τὴν *Mi-carême*, συμπλήρωσιν τῆς *Mardi Gras*.
Ἡ δὲ οἱ χοροὶ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν διὰ πομπωδαστῶν
προγραμμάτων ἀγγελλόμενοι, σημαίνουσι τὰ προσόρτια τῆς
Μεσοτεσσαρακοστῆς, ἣτις κοινῶς ἀποκαλεῖται ἡ ἡμέρα τῶν
πλυτριῶν, — καὶ ἣτις ἐφέτος προμηνύεται *ζωηροτάτη*. —
Αἱ δὲ συνεχεῖς αὗται διασκεδάσεις καὶ ἀνευ διακοπῆς δια-
δεχόμεναι ἀλλήλας ἀποδεικνύουσιν εἰς τὸν μελετῶντα τὴν
Παρισινήν κανωνίαν ξένον ὅτι αὕτη ἀγνοεῖ τί ἐστὶ τεσσα-
ρακοστὴ καὶ ὅτι δι' αὐτὴν ὄλαι αἱ ἑσπέρας καὶ αἱ νύκτες
εἰσι Βακχικοὶ ἀγῶνες ὧν τὸ γέρας εἶνε ἡ ἀπόλαυσις καὶ ἡ
ἡδονὴ ἐν τῷ ἀνεκφραστοτέρῳ καὶ μᾶλλον ἄπεριγράπτῳ ση-
μείῳ του.

Κρονίδης.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Γλωσσογράφος

Ὁ κ. Gentili παρουσίασε εἰς διαφόρους σοφὰς ἐταιρίας
τῆς Λειψίας καὶ Βερολίνου ἐν ὄργανον τῆς ἐφευρέσεώς του,
ὅπερ ὀνομάζει *Γλωσσογράφον*, δι' οὗ θὰ δύναται νὰ ζωγρα-
φίξῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὸν λόγον τοῦ ὀμιλοῦντος· τὸ ὄργανον
τούτου συνίσταται ἐκ μίας λεπτῆς θήκης περιβαλλούσης τὴν
γλῶσσαν καὶ ἔχον ἐξ μικρῶν ἐλαφροτάτους μοχλοῦς, ἐκά-
στου ἀπολήγοντος εἰς ὄξυ ἄκρον χαράττον ἐπὶ χάρτου τὰς
κινήσεις τῆς γλῶσσης, οἵτινες παράγονται κατὰ τὴν προφο-
ρὰν τῶν συμφῶνων καὶ φωνηέντων· τὰ χαραττόμενα σημεῖα
εἶνε βεβαίως συμβολικὰ ὡς τὰ τοῦ τηλεγράφου. Τὸ ὄργα-
νον τοῦτο ἐτέθη εἰς χρῆσιν ἐν τῇ βουλῇ τοῦ Βερολίνου ὑπὸ
τῶν στενογράφων· ἐνῶ δὲ ὀμιλεῖ ὁ βουλευτὴς ἀπὸ τοῦ βή-
ματος, ὁ στενογράφος θέτων τὸ ὄργανον εἰς τὸ στόμα του
ἐπαναλαμβάνει ταυτοχρόνως τοὺς λόγους τοῦ βουλευτοῦ
χαμηλῇ τῇ φωνῇ καὶ οὕτω χαράσσονται αἱ λέξεις ἐπὶ τοῦ
χάρτου.

Ἐὰν ὁ κ. Gentili ἀντὶ γλωσσογράφου ἐφεύρισκε γλωσσο-
δέτην διὰ τοὺς βουλευτάς, θὰ μᾶς ὑπεχρέωνε περισσότερο.
Ἡ ῥητορικὴ τῶν λέξεων καὶ τῶν σχημάτων, τοῦλάχιστον
εἰς τὸ ἐλληνικὸν βουλευτήριον, τότε θὰ φθάσῃ εἰς τὸ Δημο-
σθένειον ὕψος, ὅταν ἡ στολὴ τοῦ ἀπὸ τοῦ βήματος ὀμιλοῦ-
τος θὰ συνίσταται ἐξ ἐνὸς φιμώτρου καὶ ἐνὸς ζουρλομαν-
δύου.

Τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου

Οἱ κκ. Μπάουμγαρτεν καὶ Βελφὲρ ἔκαμαν νεωστὶ ἐν Char-
lotenburg πειράματα δι' ἐνὸς νέου ἀεροστάτου, ὅπερ, ἂν καὶ
πεπληρωμένον ὑπὸ ὑδρογόνου, εἶνε ἐν τούτοις βαρύτερον τοῦ
ἀέρος, καὶ ἐπομένως μόνον διὰ μίας προωθητικῆς πρὸς τὰ
ἄνω δυνάμεως εἶνε δυνατόν νὰ ἀνέλθῃ εἰς ἐν ὕψος. Ἡ προ-
ωθητικὴ μηχανὴ διὰ τὴν ἀνάβασιν τεθειμένη ἐντὸς τοῦ
σκάφους τοῦ ἀεροστάτου συνίσταται ἐξ ἐνὸς ἔλικος, οὗ ὁ ἀ-